

Reactie op nieuwe wet draagmoederschap

Het ministerie schrijft: 'Het bieden van een betere bescherming van het kind, de draagmoeder en de wensouders is hierbij het doel.'

(<https://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/wetsvoorstellen/detail?cfg=wetsvoorsteldetails&qry=wetsvoorstel%3A36390>)

In de NRC van 11 oktober 2026 staat: 'De draagmoeder had al kinderen, liet zich juridisch adviseren en legde de afspraken vast in een contract, al is dat naar huidig recht niet afdwingbaar.' En ook: 'Het wetsvoorstel draait het om. Na verplichte voorlichting en counseling stellen draagmoeder en wensouders een overeenkomst op, waarmee ze naar de rechter gaan. Keurt die het traject goed, dan kan de zwangerschap beginnen. De wensouders zijn dan vanaf de geboorte de ouders, de draagmoeder wordt nooit juridisch moeder.'

(https://www.nrc.nl/nieuws/2026/10/11/nieuw-wetsvoorstel-heeft-weinig-oog-voor-de-behoefte-van-de-draagmoeder-die-later-meer-contact-wil-met-het-kind-a4938338?gift_token=4938338~1792354836~Y9heGJ0IEeKfgABQVoV_mg~YysjHzhPC88A-dFvWfZFcoFGTBElu512sJZYG5trV6c)

Dit wetsvoorstel is kwalijk voor de kinderen en de moeders. Zeker, het biedt zekerheid voor de wensouders die meteen juridische ouders worden; niet voor de moeder die het kind negen maanden gedragen heeft. De moeders van wie het kind afgepakt werd (zogenoemde afstandsmoeders) zien in deze wet een herhaling van wat zij meemaakten. Marie Lucassen heeft het in '*Uit het midden*' over Maria, voor mij een draagmoeder avant la lettre: 'Het 'scheppende' schuilt erin dat ze de schepping vooral van buitenaf heeft *geaccepteerd*, het in zichzelf heeft *laten plaatsvinden* en geen obstakels opwierp.' Dit is hetzelfde bij 'draagmoederschap': daarin *accepteert* de draagmoeder dat er bevruchte (misschien) eicellen en zaadcellen van anderen in haar lichaam tot wasdom komen, dat ze de zwangerschap *laat plaatsvinden*, waarbij ze geen obstakels opwerpt in de zin van terugkomen op haar 'contract'. Daarbij komt dat misschien haar eigen eicellen gebruikt kunnen worden en dat ze onder dwang wordt gezet. Afstandsmoeders droegen hun baby voor wensouders, adoptieouders, en van het begin af aan - of toen ze herkenden dat ze zwanger werden - werden ze onder druk gezet om te *accepteren* dat ze hun kind voor anderen droegen en dat ze de zwangerschap *lieten plaatsvinden* voor anderen. Met de moeders en de kinderen werd geen rekening gehouden. Zeker, de moeders werden onder druk gezet dat ze rekening moesten houden met hun kind (de redenen voor die conclusie werd zorgvuldig beschreven in *Schade door schande*, het rapport van Commissie De Winter) maar de wens van aspirant-adoptieouders was doorslaggevend. Net zoals die wens doorslaggevend is bij draagmoederschap.